

နံ့သိပ်ဝါဝါဒေးဒီးထွို့တံဖို

ဝါးဝါးနှုင့် ခွေးကလေး

ကောဒ်မုံလ်ပးယံတဝံတဖူးတ်ပူယံနေတ် လံယံအဲတ်လံယံကို
ဖိုသတ်မုတ်နံသံဝါဝါအိုတ်တဂယ်လံယံ။

တစ်ခါက သာယာကုန်းဆိုတဲ့ ရွာကလေးမှာ
ဝါးဝါးဆိုတဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကလေးမလေးတစ်ယောက်
ရှိသတဲ့ကွယ်။

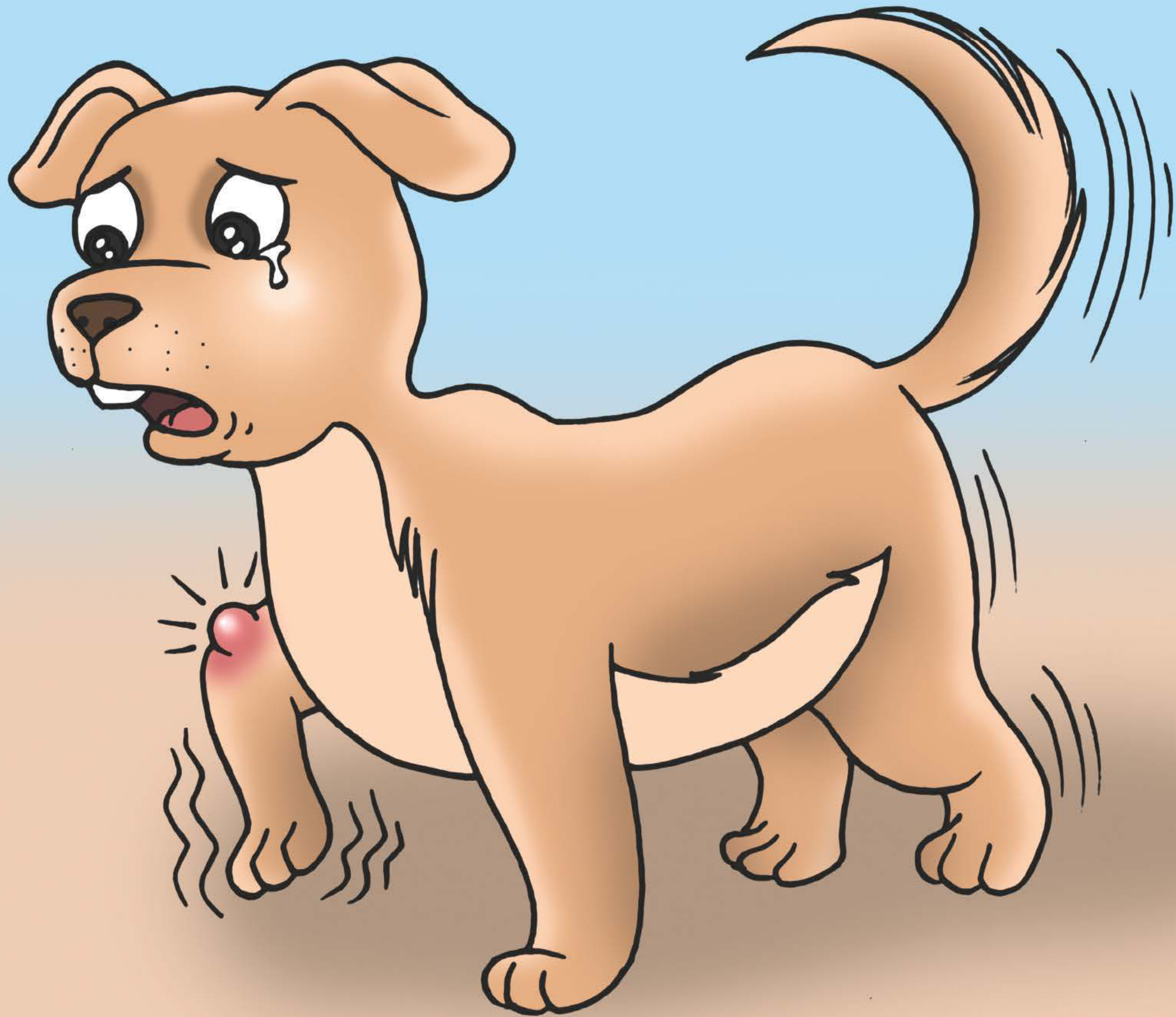
နံသ်ဝါဝါစီတ်ဂဲယ်လိုတ်ကွဲအခါ ထီတ်စိုဝဲလုံထွိုတ်ဖိုတဒုလံယ်။

ဝါးဝါးဟာ တစ်ယောက်တည်း ပြေးလွှားဆော့ကစားနေတုန်း
ခွေးကလေးတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်တယ်။

ထွတ်ထွတ်ဖိုနေတတ် အခံတတ်ဆာအယို ဘတ်ဟင်ဒဲ
“တောဒ်ခဲဒ်တောဒ်ခဲဒ်” နေတတ်လံယ်။

ခွေးလေးဟာ ခြေထောက်နာနေတဲ့အတွက်
“ကိန် . . ကိန် . . ကိန် . . ” လို့ အော်ပြီး ထော့နဲ့ထော့နဲ့
လမ်းလျှောက်နေတာပေါ့ကွယ်။

နံသ်ဝါဝါတခံ သဒ်ကညံယံဘတ်ဝဲထွီတ်ဖိုအယို
ဟာကေယံစောလ်ဝဲလုံဟီတ်နေတ်လံယံ။

ဝါးဝါးဟာ ခွေးကလေးကိုကြည့်ပြီး သနားတာနဲ့
အိမ်ကိုခေါ်လာခဲ့တယ်။

တုယံဟိတ်တဘုံ ဖိတ်ဟုထံတံဝဲထွိတ်ဖိုဝိယံ တဲနေဝဲအမို
“ထွိတ်ဖိုတဒုအိယံ အခံတံဆာဒိုတ်မဒိ မိုမိုဇံ”။

အိမ်ရောက်တော့ ခွေးကလေးကိုပွေဖက်ပြီး “မေမေရေ
ခွေးကလေးခြေထောက်နာနေတယ်” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

အမှိုတခံ ကွယ်ဝဲထွိုတ်ခံတ်ဆာဝီယံ ဟူတ်လံယံနေဝဲ
တသီတ်စေသ်လံယံ။

မေမေက ခွေးကလေးခြေထောက်ကိုကြည့်ပြီး
ခြေထောက်မှာရှိတဲ့အနာကို ဆေးထည့်ပေးလိုက်တယ်။

တုယံလုံခီတနီယံ ထွိတ်ဖိုခံတ်ဆာဘာတဘုံ
စိတ်ဂဲယံလုံတ်ကွဲ မယံဟိုဒ်ပျလ်အမဲသ် ကောဒ်ပသူထံတ်ဝဲ
“ဝူ ဝူ ဝူ၊ ဝိုတ် ဝိုတ် ဝိုတ်” စေသ်လံယံ။

ခွေးကလေးခြေထောက်မှာရှိတဲ့ အနာပျောက်သွားတော့
ခွေးကလေးက “ဝူး . ဝူး . ဝူး . | ဝုတ် . ဝုတ် . ဝုတ် . ” လို့
အသံပေးပြီး အမြီးလေးကို လှုပ်ပြတယ်။

နံသ်ဝါဝါ ယေတသ်ပွဲထး လုံအမိုအိုတ် “မိုမိုစုံ
ထွိုတ်ဖိုခံတ်ဆာဘာလီ၊ ယကဂဲယ်လိုတ်ကွဲဒးဒ်ဇံယ်
ဒေဒ်သောဒ်သောဒ်နံယ်”။

ဝါးဝါးက “မေမေရေ ခွေးကလေးခြေထောက်နာတာပျောက်သွားပြီ၊
ခွေးကလေးနဲ့ ကစားမယ်နော်” လို့ ခွင့်တောင်းတယ်။

နံသ်ဝါဝါဒးဒ်ထွီတ်ဖိုနေတ် စိတ်လိုတ်ကွဲဝဲ
တသ်လူယ်လောလ်သဒ် ခိဂယ်ဒေဒ်သောဒ်သောဒ်လံယ်။

ခွေးကလေးက ပြေးလိုက်၊ ဝါးဝါးကပြေးလိုက်နဲ့
ဝါးဝါးနဲ့ ခွေးကလေးတို့ဟာ ပျော်ရွှင်စွာ
စိန်ပြေးတမ်း ကစားကြတယ်။

စၵ်ထံဖဲမုသ်တနီယ်နတ် နံသ်ဝါဝါဒးဒ်ထွီတ်ဖို ခီဂယ်
ကဲထံတ်ဝဲတကောဒ်တီသ်နံသ်နတ်လံယ်။

အဲဒီနေ့ကစပြီး ဝါးဝါးနဲ့ ခွေးကလေးဟာ
သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားကြတာပေါ့ကွယ်။

စကောကရင် ပကညောစာပေနှင့်ယဉ်ကျေးမှုကော်မတီမှ ရေးသားပြုစုသည်။

H&M FOUNDATION

